

ת"פ 54836/01/13 - מדינת ישראל נגד עטוה אבו אל קיעאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54836-01-13 מדינת ישראל נ' אבו אל קיעאן 10 מרץ 2014

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עטוה אבו אל קיעאן

הנאשם

גזר דין

רקע

1. ביום 4.7.2013 הורשע הנאשם, על-פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות אשר יוחסו לו בכתב-אישום מתוקן כדלקמן: סיוע להקמה או להפעלה של תחנת שידור ללא זיכיון לפי סעיף 90(א) לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו, התש"ן-1990 (להלן: חוק הרשות השנייה), בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); וכן סיוע לקיום תחנת טלגרף אלחוטי ללא רישיון לפי סעיף 7(א) לפקודת הטלגרף האלחוטי (נוסח חדש), תשל"ב-1972 בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן, החל מיום 5.5.2010 לערך, במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, ועד ליום 25.5.2010, המועד בו נתפס הציוד על-ידי אנשי משרד התקשורת והמשטרה, סייע הנאשם להפעלת תחנת רדיו פיראטי, בכך שביום 5.5.2010 הציב הנאשם ציוד שידור של התחנה על גג ביתו של אחר (להלן: האחר), אשר נועד לשידוריה של תחנת "רדיו שמח" על גלי האתר. בתמורה להצבת ציוד התחנה על גג ביתו של האחר, התחייב הנאשם לשלם לאחר סך של ₪ 1,500 לחודש. בהמשך לכך, התחנה קיימה שידורי תכניות שמע, הניתנים לשידור ומופצים בדרך אלחוטית ובשיטה של תקשורת באמצעות מכשירים לשידור או לקליטה של ידיעות או תקשורת אחרות על-ידי אותות חשמל, שלא בעזרת תיל המחבר את נקודת החיבור והקליטה. לתחנה לא ניתן זיכיון מאת מועצת הרשות שמונתה לפי חוק הרשות השנייה ולא ניתן לה רישיון מאת הממשלה. השימוש בתדר שעשתה התחנה נעשה שלא בהתאם לוועדת התדרים, ומבלי לקבל הקצאה לתדרים מאת הגוף המוסמך על-ידי הממשלה. במעשיו אלה, סייע הנאשם להפעלת תחנות שידור ללא זיכיון מאת מועצת הרשות השנייה; סייע לקיום תחנת טלגרף אלחוטי; וכן סייע להפעלה ולקיום של מכשירי טלגרף אלחוטי; וכל זאת ללא רישיון מאת הממשלה.

בכל אלה הודה הנאשם, ובגין כך הורשע בעבירות שיוחסו לו.

2. הסדר הטיעון בין הצדדים כלל טווח ענישה מוסכם, לפיו המאשימה תעתור לעונש של שלושה חודשי מאסר בפועל אשר תיבחן האפשרות לרצותם על דרך של עבודות שירות, בעוד הסנגור יהיה חופשי בטיעונו. בהתאם לכך, הוסכם כי הנאשם יופנה לממונה על עבודות השירות לצורך עריכת חוות-דעת בעניינו. אשר לרכיב עונשי של קנס-הוסכם כי הצדדים יטענו באופן פתוח. בהעדר התנגדות מטעם המאשימה, הוריתי על הפניית הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן וחוות-דעת הממונה על עבודות השירות

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הינו כבן 59, נשוי לשלוש נשים ואב ל- 17 ילדים משלוש נשותיו. במקור הנאשם הינו מכפר בדווי לא מוכר בנגב, ומילדותו עבד בגידול וברעיית צאן עם בני-משפחת המוצא, ללא ידיעת קרוא וכתוב. במהלך השנים, ניהל הנאשם אורח חיים שולי תוך מעורבות חוזרת בפלילים וריצוי עונשי מאסר בפועל בגין כך. בשנים האחרונות, משקיע הנאשם מאמצים בניהול אורח חיים תקין ובעבודה סדירה, ומאז שנת 2003 לא הורשע בעבירות נוספות למעט התיק הנוכחי. כיום, הנאשם חי ועובד כמפעיל ציוד כבד (מחפרון) בחברה פרטית באזור ירושלים. לאחרונה, הוצא כנגד הנאשם צו לכינוס נכסים בשל חוב כספי של חצי מיליון ₪ לעיריית ירושלים, בגין מיסי ארנונה שלא שילם. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה לביצוע העבירות בהן הורשע בתיק הנוכחי. לטענת הנאשם, רצה לעשות מעשה צדקה כלפי מכר, באמצעות תיווך בין אותו מכר לבין מנהל תחנת הרדיו הפיראטית. הנאשם שלל רכישת המכשור, התקנתו או הפעלתו, וטען כי הוא עצמו לא הרוויח מכך דבר. בפגישה עם שירות המבחן, הביע הנאשם חרטה על מעשיו וגילה "מודעות מסוימת" לכך שעבר על החוק, כך לשון התסקיר. עוד תיאר הנאשם את קשייו הכלכליים ואת חששו מעונש מאסר ממושך שיפגע ביכולתו להתפרנס. המלצת שירות המבחן היא לעונש מוחשי של מאסר בעבודות שירות, וכן ענישה מותנית כגורם מרתיע לעתיד.

יוער כי בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות מיום 2.3.2014, הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

4. על-אף שמועד הדיון היום נקבע במעמד המאשימה (יחידת להב), לא היתה התייבבות לדיון היום מטעם המאשימה ואף לא הוגשה כל בקשה מתאימה. לפיכך, התקיים הדיון בהעדר המאשימה. יוער כי על-פני הדברים, עמדתה העונשית של המאשימה ידועה בשים לב להסדר הטיעון שהושג בין הצדדים, במסגרתו הגבילה עצמה המאשימה לשלושה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וכן התעתדה לעתור לקנס כספי. גיליון הרישום הפלילי של הנאשם נמסר לעיוני עוד בדיון הקודם.

הסנגור עמד בטיעונו לפניי על מכלול הנסיבות לקולא בעניין מרשו, ועתר להטיל עליו עונש מאסר על-תנאי על-אף המלצת שירות המבחן. הסנגור טען כי בנסיבות העניין, אין מקום להטיל על הנאשם קנס כספי.

5. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

6. **הערכים החברתיים הנפגעים** בגין העבירות אשר בביצוען הורשע הנאשם, עניינם בהגנה על האינטרסים הציבוריים התומכים הסדרת תחום שידורי הרדיו על היבטיו התקשורתיים, הכלכליים והבטיחותיים. בתי-המשפט עמדו לא אחת על כך שתדרי השידור האלחוטיים במדינת ישראל מהווים משאב ציבורי מוגבל, ומכאן החשיבות שבהסדרת הקצאתם ואכיפת האיסור הפלילי כנגד מי שמפר זאת. בהיבט התקשורת-טכני, השידורים הבלתי חוקיים עלולים לגרום להפרעות לשידוריהן של תחנות רדיו הפועלות על-פי חוק. בהיבט התקשורת-מהותי השידורים הבלתי חוקיים נערכים ללא כל פיקוח או הגבלה איתת על התכנים והפרסומות המשודרים. בהיבט הכלכלי, תחנות השידור הפיראטיות משיגות יתרון בלתי הוגן על פני התחנות הפועלות ברישיון אשר נדרשות לשאת בעול הכספי הכרוך ברישוי התחנה וכן בתשלום מיסים על רווחיה. בהיבט הבטיחותי, עלולים השידורים הפיראטיים להפריע לתקשורת עם כלי טיס וכן לשבש את התקשורת של כוחות הביטחון. על רקע כל אלה חזרו בתי-המשפט והדגישו את חומרת תופעת השימוש הלא חוקי בתדרי השידור הציבוריים ואת הצורך בהשתת ענישה משמעותית ומרתיעה, אשר תסייע בעקירת תופעה זו מן השורש (ראו והשוו: רע"פ 8153/09 קרני נ' מדינת ישראל (11.1.2010); ע"פ (י-ם) 2795/08 קרני נ' מדינת ישראל (20.7.2009)).

7. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש ליתן את הדעת אף **לנסיבות ביצוע העבירות**. בלא להתיימר להציג רשימה ממצה, אומר כי כאשר עסקינן בעבירות שלפניי יש לתת את הדעת לתפקידו של הנאשם בתחנת הרדיו הפיראטית; למשך התקופה בה נערכו שידורי הרדיו הפיראטיים; להיקף העבירות, קרי האם עסקינן בהפעלת משדר בודד או שמא בהפעלת משדרים בפרישה ארצית; המניע לביצוע השידורים הפיראטיים (כלכלי, אידיאולוגי או אחר); הנזק שנגרם ו/או צפוי היה להיגרם בגין העבירות הנדונות בדמות סיכון כלי טיס או הפרעה אחרת לכוחות הביטחון; וכן קיומה של פעילות עבריינית נלווית.

במקרה דנן, הנאשם הורשע בסיוע להקמה וקיום של שידורי רדיו הבלתי חוקיים, בכך שהציב על גג ביתו של אחר משדר לצורך קיום השידורים, וכן התחייב לשלם לאחר סכום חודשי קבוע בתמורה לכך. הנאשם לא נשא בתפקיד כלשהו בתחנת הרדיו (בעלים, מנהל או שדרן); השידורים בוצעו לאורך תקופה בת פחות מחודש ימים; אין טענה כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם סיכון לכלי טיס או נזק בטיחותי אחר; ולמעשים בגינם הורשע הנאשם לא התלוו עבירות נוספות. אשר למניע לביצוע העבירות- הנאשם טען לפני שירות המבחן כי רצה לסייע למכר על-ידי תיווך בין אותו מכר לבין מנהל התחנה. בין כך ובין אחרת, אין בעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם טענה כי הנאשם עצמו הפיק רווח כלכלי מביצוע העבירות.

8. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל בגין עבירות מושלמות מן הסוג בהן הורשע הנאשם עונשים הנעים מהטלת ענישה מוחשית ללא רכיב של מאסר בפועל ועד הטלת מספר בודד של חודשי מאסר בפועל, והכל בהתאם למיהות העושה ולאופי המעשים (ראו והשוו: רע"פ 5534/07 נחמני נ' מדינת ישראל

(5.9.2000); ע"פ (ח"י) 17272-01-12 מדינת ישראל נ' אברהם (19.4.2012); ע"פ (י-ם) 4739/09 מדינת ישראל נ' בונדק (24.12.2009) וכן רע"פ 970/10 בונדק נ' מדינת ישראל (25.5.2010); ע"פ (י-ם) 49636/07 קציר נ' מדינת ישראל (4.2.2008); ת"פ (שלום י-ם) 4830/98 מדינת ישראל נ' כץ ואח' (29.12.2003)). אזכיר כי בעניינו של הנאשם, אין עסקין בעבירות מושלמות, אלא בעבירות סיוע.

9. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בשים לב לפגיעה בערכים המוגנים; בהתחשב בחומרת המעשים ונסיבות ביצועם; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; **אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירות הסיוע בהן הורשע הנאשם נע מענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד עונש מאסר בפועל קצר, אשר במקרים מתאימים ניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות.**

במקרה דנן, הסדר הטיעון בין הצדדים כלל טווח ענישה מוסכם, לפיו הסנגור יהיה חופשי בטיעונו, בעוד המאשימה תעתור לעונש בן שלושה חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו על דרך של עבודות שירות. לאחר ששקלתי את נימוקי הצדדים לעריכת ההסדר; ולאחר שבחנתי את טווח העונש עליו הוסכם במסגרת הסדר הטיעון בהשוואה למתחם העונש ההולם על-פי עקרונותיו של תיקון 113; באתי למסקנה כי הסכמת הצדדים הינה סבירה, ראויה ומאוזנת ולכן אני רואה לכבדה. נוכח האמור, ייגזר עונשו של הנאשם בהתאם לטווח הענישה המוסכם.

העונש המתאים

10. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי הטווח המוסכם - **לקולא** שקלתי את הודאתו של הנאשם בעובדות כתב-האישום; את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות; וכן את נסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר, לרבות גילו של הנאשם המתקרב ל-60. עוד התחשבתי בכך שמאז שנת 2003 ועד התיק הנוכחי, הנאשם לא הורשע בביצוע עבירות נוספות וניכר כי בשנים האחרונות ניסה לנהל אורח חיים נורמטיבי. לטענת הסנגור לפניי, בעל הבית עליו הוצב המשדר וכן בעל התחנה שעשתה שימוש במשדר, לא הועמדו לדין ואף לכך יש ליתן משקל במסגרת גזירת העונש.

לחומרה, ראוי ליתן את הדעת לעברו הפלילי המכביד של הנאשם. הנאשם החל בביצוע עבירות לפני כארבעים שנה, והורשע במהלך השנים בעבירות רכוש ואלימות ואף נידון לעונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. זאת ועוד; הנאשם הורשע פעמיים - בשנת 2001 ובשנת 2003 - בעבירה של הקמה או הפעלה של תחנת שידור ללא זיכיון. יוער כי נוכח חלוף הזמן, פרטי רישום אלה התיישנו. עם זאת, יש בהם כדי ללמד כי הנאשם ידע שמעשיו אינם חוקיים ואף-על-פי-כן לא נמנע מביצועם. על רקע זה, יש מקום בהרתעת הנאשם מפני הישנות מעשי העבירה בגינם הורשע לפניי. גם תסקיר שירות המבחן בא בהמלצה לענישה מרתיעה בעניינו של הנאשם, בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות.

לאחר איזון בין מכלול השיקולים לקולא ולחומרה, ובשים לב להמלצת שירות המבחן, אני רואה להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף הבינוני של טווח הענישה המוסכם. אעיר כי לא ראיתי להטיל על הנאשם קנס כספי, בשים לב לכך שבעובדות כתב-האישום המתוקן אין אינדיקציה לכך שהנאשם עצמו הפיק רווח כספי מביצוע העבירות; וכן בהתחשב במצבו הכלכלי המורכב של הנאשם המצוי בחובות הכספיים משמעותיים.

11. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 30 ימי מאסר בפועל, אותם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות-דעתו. על הנאשם להתייבב לריצוי עונשו ביום 13.5.2014 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו כן, מוזהר הנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורת הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

ב. מאסר על תנאי של שלושה חודשים למשך שלוש שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מושלמת מן העבירות בהן הורשע; וכן ניסיון, שידול או סיוע לעבירה מן העבירות בהן הורשע.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים וליחידת הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה למאשימה - יחידת להב.

ניתן היום, ח' אדר ב תשע"ד, 10 מרץ 2014, במעמד הנוכחים.